



De kersverse jeugdinternationals Marvin Piepers en Ilse van Meulen in de shirts van hun clubs én met het begeerde oranje. FOTO HENK JAN DIJKS

Stap voor stap naar de korfbaltop

Stiekem dromen ze al van het Nederlands team, maar Ilse van der Meulen en Marvin Piepers weten dat die weg nog lang is. Eerst maar eens debuteren in de Korfbal League.

NIELS VAN MARLE

Heel soms wordt Marvin Piepers, 17 jaar en afkomstig uit Drachten, overvallen door een gevoel van verbazing. „Heb ik nou echt training van Leon Simons? Toen ik klein was, zocht ik op internet altijd filmpjes van hem op omdat hij zo goed was. Nu is hij gewoon mijn coach bij het Nederlands team onder 19 jaar.”

Sinds kort behoort Piepers ook tot het legertje van topkorfbalers dat ex-international André Kuipers uit Britsum gebruikt voor de jeugdclínics van zijn *Korfbalstars*, zoals donderdag in Gorredijk. „Niet zo heel lang geleden deed ik daar zelf nog aan mee.”

Ook Ilse van der Meulen (18, Heerenveen) kijkt soms haar ogen uit. „Na de bekendmaking van de selectie - het was echt een opluchting toen ik mijn naam hoorde - werd ik ineens gefeliciteerd door alle spelers en speelsters en de bondscoach van het Nederlands team. Dan stap je toch ineens de ‘grote mensenwereld’ binnen, voor je gevoel.”

Ze dragen het oranje met trots en mogen in het paasweekende - samen met onder andere Julian Frieswijk van SCO - de Nederlandse eer verdedigen tijdens het officiële wereldkampioenschap Onder 19 in Leeuwarden.

Piepers (LDODK) speelde ook in Onder 17 en heeft al een wereldtitel op zak. Voor Van der Meulen is het

‘Mijn vader zegt het als het goed is, maar ook heel duidelijk als het dat niet was’

de eerste keer dat ze zich internationaal mag noemen.

Het is het resultaat van keihard trainen en de juiste keuzes maken. Van der Meulen (DOS’46) begon met korfbal bij Heerenveen, maar stapte als junior over naar Drachten. „Heerenveen was gezellig, maar Drachten speelde een stap hoger.”

Na een jaar in de overgangsklasse hing DOS’46, waar de junioren op het hoogste niveau om de prijzen spelen, aan de lijn. Ze ging, zonder twijfel.

Dit seizoen ging ze vervroegd over naar de senioren. Een pittige, maar mooie stap. „Het is echt een uitdaging. Ik word nu wel eens wakker met spierpijn. Dat had ik nog nooit gehad na een training.”

Minuten in het eerste team van coach Gerald Aukes uit Grou maakte ze nog niet, maar in het tweede team, dat onder leiding staat van Peter Lageweg uit Heerenveen, leert ze ook enorm veel.

„Alleen de ervaring van alles meemaken, is al geweldig. Al is spelen in

het eerste uiteindelijk wel het doel.”

Piepers heeft zijn debuut in het eerste team ook nog niet gemaakt, maar net als Van der Meulen wordt hij daar niet ongedurig van. „Mijn seizoen is niet mislukt als ik niet in het eerste debuteer. Een aantal mannen bij LDODK is simpelweg nog beter, ervarener ook. Voor mij is alles een bonus.”

Hij overwoog serieus om nog een jaar bij Drachten te blijven en daar in het eerste team, actief in de eerste klasse, te spelen. „Maar ik heb toch voor de uitdaging gekozen. Hier train ik met toppers en dat vraagt elke keer weer het beste van mezelf.”

Ook in gesprekken met medespelers leert Piepers veel. „Friso Boode is een soort coach in het veld. Tijdens trainingen vertelt hij me precies wat ik beter kan doen, bijvoorbeeld in de rebound. Dat is zo leerzaam.”

Van der Meulen ervaart hetzelfde bij haar team in Nijeveen. „Als ik op de training tegenover Geertje Hoek-

stra (Oudega Sm, red.) sta, dan roept ze bijvoorbeeld dat ik ‘te groot loop’ en dan duwt ze me gewoon naar een betere looplijn. De volgende keer doe je het dan uit jezelf goed. Heel waardevol.”

Piepers heeft overigens nóg een leerzaam referentiekader: vader Jan, die jarenlang succesvol trainer was bij clubs als Drachten, CSL en De Lege Geaën. „Hij zegt het als het goed was.”

Dan met een grote lach: „Maar ook heel duidelijk wanneer het dat niet was. Als ik bij mijn vader ben, kijken we regelmatig samen wedstrijden, en niet alleen die van mij, terug via internet.”

Over een week staan de jeugdinternationals tegenover in de derby DOS’46-LDODK. „Dat zijn grappige dingen”, lacht Van der Meulen. „De ene dag speel je tegen elkaar, twee dagen later train je samen in Zeist. Het is prachtig om mee te maken en een enorme stimulans om alles eruit te halen wat er in zit.”

LDODK hervat met topper tegen PKC

LDODK/Rinsma Modeplein hervat vanavond de strijd in de Korfbal League in eigen hal tegen koploper PKC. De ploeg uit Gorredijk en Terwispel staat derde, met 4 punten minder dan de titelkandidaat uit Papendrecht. Bij de thuisclub is Femke Faber inzetbaar, na een perio-

de van afwezigheid door een voetblessure en het verwijderen van haar amandelen. Vorig jaar was LDODK-PKC ook een topper. De gasten wonnen dik: 21-36. Later revancheerde LDODK zich enigszins door ten koste van PKC de veldfinale te bereiken, die verloren werd van Blauw-Wit.